

Πενάγκ, Σιγκαπούρη, Μανίλην, Χόγκ-Κόγκ, Σαγκάι, Ναγκασάκι, Χίοκο, Ύοκοχάμαν, Χονολουλού, Σάν-Φραγκίσκον, νήσους Φάκλανδ, Μοντεβίδεο, Ρίον-Ίανέιρον, Βάχιαν, Πόρτο-Πράγια, Τενερίφφαν, Μαδέραν, Σούθαμπτον. Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ταξιδίου τούτου προϋπελογίσθη χρονικὸν διάστημα ἐννέα μηνῶν, ἐν ᾧ, ἐννοεῖται, συμπεριλαμβάνεται καὶ ὁ χρόνος, ὃν θὰ διατριβῶσιν ἐν ταῖς σπουδαιότεραις πόλεσιν, εἰς ἃς θέλουσι προσεγγίξει. Κατὰ τὴν εἰς Σάν-Φραγκίσκον προσέγγισιν ὅσοι τῶν ἐπιβατῶν θέλωσιν, ἔχουσι τὸ δικαίωμα ἀντὶ νὰ ἐξακολουθήσωσι τὸν πλοῦν περὶ τὴν Νότιον Ἀμερικὴν, νὰ λάβωσιν εἰσιτήριον πρῶτης θέσεως κατ' εὐθείαν ἐκ Σάν-Φραγκίσκου εἰς Λονδίνον διὰ Νέας Ὑόρκης.

Κατὰ τὴν πρώτην αὐτῶν προσέγγισιν εἰς Νίκαιαν οἱ ἐπιβάται τοῦ «Ceylon» διωργάνωσαν λαμπρὰν ἐορτὴν ἐπὶ τοῦ πλοίου χάριν τῆς ἐν τῇ πόλει ἐκεῖνη διατριβούσης πολυκαρίμου ξενικῆς ἀποικίας.

Ἐν Πειραιεῖ.

I. Π.

Ἐπῆρξαν χρόνοι, καθ' οὓς δεῖγμα ἀνωτέρας ἀγωγῆς καὶ ἱκανότητος ὑπελαμβάνετο ἡ ταχυφαγία καὶ πολυφαγία. Πανταχοῦ μὲν εὐρέθησαν ἄνθρωποι τεράστιον ἔχοντες ὄρεξιν καὶ δύναιμι πεπτικὴν, οἵτινες οὐδέποτε ἐκορύνοντο, ἀπνύδων δὲ μασσόμενοι· βέβαιον ὅμως εἶνε, ὅτι οἱ πάλαι ἄνθρωποι ἔρωγον καθόλου πλείονα τῶν νῦν. Μίλων ὁ Κροτωνιάτης ἔφαγεν ὅλον βουὸν ῥάχιν πενταετοῦς ταύρου ἧτο ἡ προσήκουσα μερὶς εἰς ἕκαστον τῶν συνδαιτυμόνων παρὰ τοῖς ἀρχαίοις· ὁ Κλαύδιος Ἀλβίνος κατεβρόχισεν ἐφ' ἅπαξ 500 οὔκα, 100 μῆλα περσικὰ ἦτοι ῥοδάκινα, 10 πεπόνια, 20 λίτρας σταφυλῶν καὶ 100 σκολόπακας· ὁ αὐτοκράτωρ Μαξιμιλιανὸς ἔφαγε μιζὴ ἡμέρα 40 λίτρας κρεῶν καὶ ἔπιε 40 λίτρας οἴνου· ὁ ἐκ Πασσαβίας Ἰωσήφ Κόλνικερ ἔφαγεν ἐν πέντε ὥραις δύο μόσχους καὶ ἔπιε 20 λίτρας οἴνου· ὁ κηπουρὸς Κάλε κατεβρόχισε πολλάκις καὶ λίθους. Ἐπερος ἀδηφάγος ἀνέλαβε τὴν υποχρέωσιν νὰ φάγη ὀλόκληρον μόσχον, κατὰ διαφόρους τρόπους παρεσκευασμένον. Εὐρωστος στρατιώτης ἐκ τῶν εὐζῶνων ἐστοιχημάτισε νὰ πῆ μικρὸν πίθον οἴνου· χάριν δὲ ἀσκήσεως προέπιεν ἰσομεγέθη πίθον μεστὸν ζύθου. Ἰερὺς ἐν Καινιγσβέργη, προσκληθεὶς εἰς γεῦμα, ἐκράτησε καὶ ἔφαγε κρέατα παραπεθεμμένα εἰς 20 δημοτραπέζους. Ὁ κόμης Δάν, εὐωχούμενος παρὰ τινι Γερμανῶ πρίγκιπι, ἔφαγε τετράκις ἐξ ἑκάστου περιφερομένου φαγητοῦ· παραπονούμενος δὲ κατόπιν ὅτι ἐπέινα, κατεβρόχισε πλακοῦντα παρεσκευασμένον εἰς 24 φίλους.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα ὑπαρχόντων ἱατρῶν ἀνέρχεται εἰς 1,280, ὁ δὲ τῶν δικηγόρων εἰς 1,690, ὁ τῶν δημοσιογράφων εἰς 74, ὁ δὲ τῶν κληρικῶν εἰς 7,952.

Ἡ Κάκια

Ἦθελ' ὁ Χάρος μίᾳ φορᾷ κ' ἐκείνος νὰ γιορτάσῃ
Κ' ἐπῆρ' ἀνθὸς ἀπὸ τῆ γῆ νὰ στρώσῃ στὴν ἀλὴν του,
Ἐπῆρε νειάτα κ' ὄμορφαίς ποῦ ἐστολίζαν τὴν πλάσι
Καὶ γιούλια ποῦ δὲ φούρωσαν ποτὲ στὴ μαύρη γῆ του,
Τὰ μαρμαρένια στήθη του μ' ἐκείνα νὰ στολίσῃ
Καὶ γιὰ μίᾳ μέρα ν' ἀρνηθῇ ἐτιὰ καὶ κυκαρίσι.

Χαριτωμένο λούλουδο ἀπάνου στὴ δροσιά του
Ἔνα πρῶτ' ἀπάντησε τὴν ὄμορφη παιδοῦλα
Ὁ Χάρος ὅπου γύριζε ἀπὸ τὴν παγαλιά του
Ἦταν ὁ πιὸ ὄμορφος ἀνθὸς ποῦ εἶδε τὴν αὐγοῦλα,
Τὸ πιὸ λαμπρὸ στολίδι τῆς ἀπόσας κ' ἂν ἐφόρει,
Κ' ἐστάθηκε νὰ ξαναθῇ μίᾳ ἄλλῃ φορᾷ τὴν κόρη.

Καλλίτερα τὰ μάτια του νὰ ἦταν σφαλισμένα
Νὰ μὴ θωρῇ τῆς ὄμορφαίς καὶ νὰ μὴ τῆς ζηλεύῃ! . . .
Εἶχε τῆς μάνας τὴν καρδιά φαρμάκι ποτισμένα
Καὶ πάλι εἶδε τὸν ἴσκιου του νὰ τὴν παραμονεύῃ.
Κ' ἐδίπλωσε τὴν Κάκια τῆς σφικτὰ στὴν ἀγκαλιά τῆς
Ὅσο νὰ φύγῃ ὁ θειστής μακρὰ ἀπ' τὴ γειτωνία τῆς.

Στάθηκ' ὁ Χάρος μίᾳ φορᾷ καὶ εἶδε τὴν παιδοῦλα . . .
Μὲς τὸ φαρμάκι τὸ πικρὸ σάιτα βουτηγμένη
Ἄχ! ἦταν κείνη ἡ ματιά, ποῦ ἐσβύστηκ' ἡ δροσοῦλα
Στῆς Κάκιας τὸ χαμόγελο κ' ἡ νεότης ἡ ζηλεμένη,
Καὶ ἔγειρε σὰν τὸ κλαροῦ ποῦ δέρνει τὸ χαλάζι
Καὶ πρὶν κοπῆ στὴ ρίζα του μαραίνεται, χλωμιάζει.

Τὴν ἄλλῃ νύχτα σ' τὸ θερμὸ τῆς Κάκιας προσκεφάλι
Ἡ μαύρη μάνα γτύπασε μ' ἀπελπισιὰ τὰ χέρια
Μιὰ τὸ παιδί τὸς ἔδλεπε καὶ μίᾳ τῆ νύχτα πάλι
Κ' ἐφώναζε στὸν οὐρανὸ καὶ στὰ χλωμὰ τ' ἀστέρια
— Γιὰ τί νὰ μοῦ τὴν πάρετε μὲς τὰ δεκάξη χρόνια,
Τώρα ποῦ Ἀπρίλι γιῶρταξε μὲ τάνθη, μὲ τ' ἀρόδνια! . . .

Μὰ στὸ κατόφλι τοῦ σπητιοῦ, τὴ νύχτα διπλωμένος,
Ὁ χάρος ξαναβόηκε σὰ φάντασμα ὄμπρηστὴ τῆς.
— Ἄχ! νάτος πάλι ὁ λρηστής! Ποῦ ἦτανε κρυμμένος . . .
Ἡ μάνα ἀνατρίχασε . . . ἐκόπηκ' ἡ λαλιά τῆς . . .
Τὸν εἶχε ἰδεῖ πολλάκις φοραὶς στὸ σπητὶ τῆς νὰ μπαίνει,
Ἄλλὰ μὲ χέρια ἀδειανὰ ποτέ του νὰ μὴ βγαίνει!

Ὅμως στῆς μάνας τῆ φωνῆ κ' ὁ χάρος ἐφοβήθη,
Κ' ἔγειν' ἀόκητ' ἀπὸ χλωμὴ ἡ ὄψη τοῦ Θανάτου
Ποῦ εἶχε τὸν πάγο στὴν καρδιά καὶ μάρμαρα τὰ στήθη
Καὶ ἐμαρμάρωσ' ἀνοικτὴ ἀκόμ' ἡ ἀγκαλιά του
Ποῦ εἶχ' ἀπλώσει ὁ θειστής τὸ ῥόδο νὰ θείσῃ
Καὶ στὴ γιορτῆ του μὲ αὐτὸ τὸν κόρφο νὰ στολίσῃ.

Τὸ ῥόδο δὲν ἐπρόφθασε ὁ Χάρος νὰ τὸ πάρῃ . . .
Γιὰ τί ἕνας ἄγγελος κρυφὰ μ' ἕνα φιλὶ στὸ στόμα
Τοῦ ἐκλεψε τὴν εὐωδιά, τὴ νεότητ' καὶ τὴν χάρι,
Καὶ μὲ τὴν Κάκια φεύγοντας στὸ γαλαζένιο δῶμα
Ἄφηκ' ὀπίσω μοναχὰ στὴν κλίνη τῆς στρωμένα
Τὰ φύλλα μαρμαρένια.

K. Γ. ΕΞΝΟΣ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἀμνησιακία.

Ἡ κυρία*** ἔκαμνε τὰ τακτικὰ γλυκίσματα
διὰ τὸ σπῆτι· τὴν περίστασιν αὐτὴν ἐπωφελεῖται
ὁ μικρὸς τῆς Ἀλέκος διὰ νὰ ρίψῃ μέσα του ἀ-
θεόφοβα.

Ἡ μητέρα τὸν διώκει ἐπανειλημμένως, ἀλλ'
αὐτὸς δὲν ἐννοεῖ νὰ ξεκολλήσῃ ἀπὸ τὸ τῶσφ ἐλ-
κυστικὸν δέλεαρ, κατὰ τινα δὲ στιγμὴν βυθίζει
λάθρα τὸν δάκτυλόν του εἰς πληρὴς ἐκεῖ ἀγγεῖον.

Ἡ μητέρα τὸν βλέπει, χάνει τὴν ὑπομονὴν καὶ
τοῦ διευθύνει μὲ τὴν χεῖρα γεμάτην ἀπὸ τὰς οὐ-
σίας τὰς ὁποίας παρασκευάζει, τῆς λαχαρένιας
ποῦ τοῦ εἶχε τάξει τόσαις φοραῖς.

Τότε ὁ μικρὸς, κρατῶν πρὸς στιγμήν τὰ κλάματ'α, ἀρχίζει νὰ γλείφῃ τὴν χεῖρα, ἡ ὁποία τοῦ πῆς ἔβρεξε.

* * *
Ἐν τῷ κακουργιοδικεῖω.

Ἄπο κατηγορούμενος, γέρον ἐβδομηκοντούτης, καταδικάζεται εἰς εἰκοσαστῆ δεσμά.

— Βυχαριστῶ, κύριοι δικασταί, λέγει ἐγειρόμενος τοῦ θρονίου του· δὲν ἤλιπιζα νὰ ζήσω τόσῳ ἀκόμη!

* * *
Πρόσωπα. Ὁ πατήρ, ὁ δεκαετής υἱὸς καὶ μικρὰ κόρη.

Ἄπο πατήρ σοβαρῶς. — Ἐλέγαμεν λοιπὸν ὅτι τὸ βαμβάκι εἶνε, πρὶν νὰ τὸ κατεργασθοῦν, ἓνα εἶδος χνοῦδι μαλακῆ ὡς μετὰξί. Καὶ ποῦ βγαίνει τὸ βαμβάκι;

Ἄπο μικρὸς κύριος σιωπᾶ.

— Πῶς, δὲν τὸ ξέρεις;

— Ἐγὼ τὸ ξέρω, λέγει ἡ δεσποινὶς τελειόνοσα τὸ συγύρισμα τῆς κούκλας τῆς.

— Ποῦ λοιπὸν; πῆς το.

— Μπᾶ, τὸ βαμβάκι βγαίνει μέσα ἔς τ' αὐτιά τῶν γέρον!

* * *
Ἄπο κυρία Δ* καταλαμβάνει ἐπ' αὐτοφῶρα τὴν θαλαμηπόλον τῆς καθ' ἣν στιγμήν ἐκαθάριζε τοὺς ὀδόντας τῆς μετὰ τὴν βούρτσαν τῆς.

— Τί κάνης αὐτοῦ, Μαρίνα! Μὲ τὴν βούρτσα μου πλένεις τὰ ὀδόντια σου!

— Ἐννοια σου, κυρία, ἐγὼ δὲν σιχαίνομαι ἀπὸ τὴν εὐγενεῖα σας!

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Ὄταν ἔθνος τι γηράσῃ, ὅταν ὁ σκεπτικισμὸς καὶ ἡ πρὸς τὰς ἐριδας τάσις διαφθείρωσιν αὐτὸ κατὰ κράτος, τὸ ἔθνος ἐκεῖνο βγαίνει πρὸς τὸν δεσποτισμὸν, ἀν καὶ κατ' ἐπίφασιν ὑπὸ ἐλευθέρους θεσμοὺς διατελοῦν ὅπως, ἀντιστρόφως, λαοὶ σώφρονες γινώσκουσι νὰ εὐρίσκουσι τὴν ἐλευθερίαν ὑπὸ τοὺς μᾶλλον δεσποτικὸς τύπους.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἄπο Ἐπιθεώρησις τῆς ὑγιεινῆς τῆς Αὐστραλίας ἀναφέρει γεγονὸς τι, ὅπερ φαίνεται παράδοξον ἐκ πρώτης ὄψεως, καὶ ἐφ' οὗ ἔφιστᾶ τὴν προσοχὴν τῶν φυσιολόγων ὁ ἐκθέτων αὐτὸ ἱατρός.

Ἄπο σύζυγος τοῦ ἱατροῦ τούτου ῥίπτουσα τροφὴν εἰς τὰς ὀρυθίας ἀφῆκε χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσῃ νὰ τῇ ἐκοφύγῃ τοῦ δακτύλου ὁ νυμφικός τῆς δακτύλιος, ἀν εἰς μάτην κατόπιν ἀναζητήσαντες ἐνόμισαν ἀπολεσθέντα.

Μετὰ τινὰς ἐβδομάδας ὁ ἱατρός τρώγων βραστὸν ὠδὸν, ἠσθάνθη ὅτι τὸ κοχλιάριον αὐτοῦ προσέκρουσεν εἰς σῶμά τι σκληρὸν καὶ ἠχηρὸν. Ἐρευνήσας δ' εὗρε τὸ δακτυλίδιον τῆς γυναίκος του συνεχόμενον εἰς τὴν ἄκρην τοῦ ὠδοῦ διὰ μεμβρα-

νώδους προσφύσεως. Τὸ πρᾶγμα γενόμενον γνωστὸν, προεκάλεσεν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν, ἣτις ἐπεκύρωσε τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ. Ἐγνωσθῆ δηλαδὴ ὅτι πολλάκις ἐν τοῖς ὠδοῖς εὐρέθησαν ζένα ἀντικείμενα, ἐν ἄλλῳ μὲν ἦλος ἢ λιθάριον, ἐν ἄλλῳ δὲ φύλλα, σκώληκες, κάνθαροι κτλ.

Ἄπο Εἰς τὰ συνήθη τοῦ ἐμπορίου εἶδη προσεπέθη ἐπ' ἐσχάτων καὶ τὸ τῶν ἀγρίων θηρίων. Ἄπο δὲ κατάλογος τῶν διαφόρων τιμῶν, εἰς ἃς πωλεῖ τὸ κάπως παράδοξον εὐπορεῖμα τοῦ ὁ τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο μετερχόμενος. Εἰς ἰνδικὸς ἐλέφας τιμᾶται φρ. 12,500, ἡ βασιλικὴ τίγρις 7,000 φρ. Ἡ τιμὴ τῶν πιθήκων ποικίλλει κατὰ τὸ εἶδος αὐτῶν ἀπὸ 30 φρ. μέχρι 250· ἀλλ' οἱ ὠραιότεροι τοῦ εἶδους πωλοῦνται ἐνίοτε καὶ μέχρι 3,000, ὅταν εἶνε ἐν τῇ τελειοτέρᾳ αὐτῶν ἀναπτύξει, ἔχοντες ὕψος 4 ποδῶν καὶ εἰθισμένοι νὰ φέρωσιν οἰκοστολήν. Τοῦναντίον ὕψηλα εἰσὶν αἱ τιμαὶ τῶν χορτοφάγων θηρίων· αἱ ἀντιλόποι καὶ οἱ ἵπποι οἱ ὄρειοι (zebres) δὲν ἔχουσι ὠρισμένην τιμὴν, εἰς δ' ὥραιος ῥινόκερος πωλεῖται 10,000—12,000 φράγκων. Βῆθηνά εἶνε τὰ ἐρπετᾶ· οὕτω ἡ κερασφόρος ἔχιδνα, ὁ φαρμακερώτερος ὄφις τῆς Ἀφρικῆς, τιμᾶται 10—12 φράγκων· ὁ βόας τῆς Ἰάβας πωλεῖται πρὸς δύο φράγκα τὸ ὑπεκατόμετρον, ἦτοι ἐὰν ἔχῃ μῆκος 6 μέτρων, στοιχίζει 1,200 φράγκα.

Ἄπο Ἐν τῶν παραδοξοτάτων, γράφει ὁ Παρρασός, τὰ ὁποῖα βλέπει ὁ ἀφικνούμενος εἰς Κίναν Εὐρωπαῖος εἶνε ἡ μανία ἣν ἔχουσιν οἱ κάτοικοι, νέοι καὶ γέροντες, πλούσιοι καὶ πένητες νὰ διασκεδάζωσι μὲ τοὺς χαρτίνους ἀετούς. Εὐρωπαῖος ἄρτι περὶ Κίνας γράφας διηγείται ὅτι, ἅμα ἀφίκετο εἰς Καντώνα, εἶδε παρὰ τὴν ὁδὸν καθήμενον γηραιὸν τινα Κινέζον κρατοῦντα τὸ σχοινίον χαρτίνου ἀετοῦ καὶ παρατηροῦντα τὰς ἐναερίους κινήσεις του μετὰ σοβαρότητος ἅμα καὶ εὐχαριστήσεως. Ὁ περιηγητὴς ἀνεζήτησε πανταχοῦ τὸν παῖδα, χάριν τοῦ ὁποῖου ὁ γέρον διεσκεδάζεν, ἀλλ' οὐδεὶς παρίστατο, καὶ ὁ γηραιὸς Κινέζος διεσκεδάζεν αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν.

Ἄπο Ἐκ τῆς μανίας ταύτης τῶν Κινέζων προκύπτει καὶ ἡ περὶ τοὺς χαρτίνους ἀετοὺς τελειοποίησις, ἣτις ἐν Εὐρώπῃ ὑπολείπεται πολὺ. Οἱ Κινέζοι, δύναται τις εἰπεῖν, ἀνύψωσαν εἰς τέχνην ἰδίαν πᾶν κατασκευὴν τῶν ἐναερίων τούτων παιγνίων. Ὁ φέρων οὐρὰν ἀετοῦ θεωρεῖται βάρβαρον καὶ παιδικὸν τι ἔλκος. Οἱ ἀληθεῖς ἐρασταὶ ἔχουσιν ἀετοὺς ἄνευ μὲν οὐρᾶς, πανταίους δὲ τὸ σχῆμα τετραγώνους, στρογγύλους, ἑξαγώνους, ὀκταγώνους, τριγώνους, καρδιοσχήμους, καὶ οὕτω καθεξῆς.

Οἱ εὐθνηοὶ ἀετοὶ κατασκευάζονται ἐκ ξυλαρίων βαμβοῦ καὶ καλύπτονται διὰ λεπτοῦ, ἀλλὰ δυνατοῦ χάρτου, ἐφ' οὗ ζωγραφίζονται τὰ ποικίλα ἐκεῖνα φανταστικὰ σχήματα, ἅτινα βλέπομεν ἐπὶ τῶν διαφόρων κινεζικῶν σκευῶν. Οἱ ἀε-